

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/6/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725010465
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8725010465.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. a JUDr. Lucie Bašistovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.5.2026, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/32/2025 zo dňa 26.11.2025, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 20.12.2024, okolo 10:15 hod., po predchádzajúcom požití návykových psychotropných látok obsahujúcich metamfetamín a amfetamín, ktoré psychotropné látky sú zaradené do II. skupiny psychotropných látok v zmysle zoznamu tvoriaceho prílohu zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, kde vykonanou toxikologickou analýzou jeho krvi bola u neho zistená koncentrácia metamfetamínu v hodnote najmenej 173,73 ng/ml a amfetamínu v hodnote najmenej 29,87 ng/ml, pre ktoré hodnoty koncentrácie psychotropných látok na báze metamfetamínu a amfetamínu sa nachádzal v stave vylučujúcom spôsobilosť na vykonávanie činnosti spojenej s vedením motorových vozidiel, čo bolo potvrdené vykonaným znaleckým dokazovaním znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia - odvetvie súdne lekárstvo, v meste C., po ceste č. III/3096, v smere od obce B. D. do mesta C., E. C., viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky ŠKODA OCTAVIA, evidenčné číslo F. XXX G., kde v meste C., na ulici D., pri objekte nákupného centra H. C., bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok - Obvodné oddelenie Policajného zboru Kežmarok, pričom uvedené vykonal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/6/2019 - 235 zo dňa 12.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 28.06.2019, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov a taktiež aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/51/2019 zo dňa 10.07.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 19.07.2019, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 36 mesiacov, pri uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/6/2019-235 zo dňa 12.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 28.06.2019.

Za to mu bol uložený podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 51 ods. 1 Tr. poriadku za použitia § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienene odložený, uložený probačný dohľad a podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určená skúšobná doba na 4 roky.

Zároveň podľa § 51 ods. 2, § 51 ods. 3 písm. b), § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zákona mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 6 rokov.

Proti tomuto rozsudku, proti jeho výroku o treste v časti týkajúcej sa výroku o treste zákazu činnosti v neprospech obžalovaného, v zákonom stanovenej lehote podal prokurátor odvolanie, ktoré následne aj bližšie písomne odôvodnil. Po rekapitulácii výrokov a odôvodnenia napadnutého rozsudku prokurátor uviedol, že s takýmto rozhodnutím a odôvodnením Okresného súdu Poprad nesúhlasí. Výrok o treste zákazu činnosti, ktorým súd obžalovanému A. B. neuložil trest doživotného zákazu vedenia všetkých druhov motorových vozidiel, podľa neho nezohľadňuje jednak ustanovenie § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona, v zmysle ktorého súd obligatórne uloží trest zákazu činnosti na doživotie a nezohľadňuje ani osobu páchatel'a a jeho doterajší život. Po citácii ust. § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5 písm. a) a ods. 7 a § 128 ods. 6 Tr. zákona je presvedčený, že v zmysle ustanovenia § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona súd obligatórne ukladá trest zákazu činnosti na doživotie v prípade, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, hoci už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený. Ide o uplatnenie zásady trikrát a dost'. Esenciálnou skutočnosťou teda je, že obvinený bol v minulosti odsúdený, t.j. právoplatne uznaný za vinného, z trestného činu (prečinu) uvedeného v ustanovení § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona a skutočnosť, že sa ho dopustil ako vodič dopravného prostriedku, a to bez ohľadu na ďalšie okolnosti prípadu, prípadne na osobu páchatel'a a jeho doterajší život či bez ohľadu, či mu bol v predchádzajúcich prípadoch uložený trest zákazu činnosti ako taký. Má za to, že je pritom nepodstatné, či sa dopustí v rámci jedného odsúdenia i viacerých takýchto skutkov v rámci pokračovacieho trestného činu, dôležitý je tu počet odsúdení a nie počet skutkov. Poukázal na to, že obžalovaný bol, už v čase spáchania v tomto konaní žalovaného skutku právne kvalifikovaného ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, preukázateľne dvakrát právoplatne odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, a to raz rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/6/2019 zo dňa 12.06.2019, právoplatným dňa 28.06.2019, za skutok zo dňa 18.06.2018 a druhýkrát trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/51/2019 zo dňa 10.07.2019, právoplatným dňa 10.07.2019, za skutok zo dňa 26.02.2019. Zákonné znenie § 61 ods. 5 Trestného zákona používa slovné spojenie „hoci už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený“, nešpecifikuje, resp. nerozlišuje viacčinný súbeh alebo pravú recidívu, podstatné je podľa prokurátora len samotné odsúdenie ako také za takýto trestný čin - ohrozenie pod vplyvom návykovej látky, pričom ani prípadné zahladenie skorších odsúdení nemá na uloženie zákazu činnosti na doživotie žiaden vplyv. Rovnako uloženie trestu zákazu činnosti v zmysle § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona podľa neho nie je podmienené prvotnou aplikáciou ustanovenia § 61 ods. 3 Trestného zákona ako miernejšej sankcie. Z procesného hľadiska nebolo u obžalovaného A. B. ani možné aplikovať prvotne § 61 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko sa dopúšťal predchádzajúcej trestnej činnosti v tak krátkom časovom odstupe, že súd nestihol ani tak rýchlo rozhodnúť v predchádzajúcich konaniach o jeho vine. V čase rozhodovania o skutku zo dňa 26.02.2019 súd vo veci sp. zn. 6T/51/2019 nemohol aplikovať ustanovenie § 61 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko v čase spáchania skutku dňa 26.02.2019 A. B. nebol ešte za taký trestný čin (za skutok zo dňa 18.06.2018) odsúdený, bolo vedené len trestné konanie a právoplatne odsúdený za tento skutok zo dňa 26.02.2019 bol až 28.06.2019. Bez ohľadu na to, ako bolo o jednotlivých predchádzajúcich skutkoch zo dňa 18.06.2018 a zo dňa 26.02.2019 rozhodované z hľadiska časového, ukladanie trestu zákazu činnosti na doživotie sa riadi skutočnosťami týkajúcimi sa dvojnásobného právoplatného odsúdenia páchatel'a v minulosti, t.j. rozhodnutia o vine, a nie časovým sledom jednotlivých rozhodnutí, resp. skutočností týkajúcich sa ukladania trestu a jeho výmery. Keďže obžalovaný A. B. pred spáchaním žalovaného skutku už bol dvakrát odsúdený, a aj v tomto konkrétnom prípade bol uznaný vinným za prečin podľa § 289 Trestného zákona, a to teda už

treťkrát, je zásada trikrát a dosť podľa prokurátora jednoznačne splnená. Úvaha súdu, že ak o prvom skutku zo dňa 18.06.2018 bolo rozhodnuté až po odsúdení za druhý skutok zo dňa 26.02.2019, ide vlastne o zbiehajúcu trestnú činnosť, kde pre nedodržanie postupného ukladania trestu zákazu činnosti je potrebné pri tomto treťom skutku postupovať len podľa § 61 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona, je podľa prokurátora mylná, svojvoľná a v rozpore s ustanovením § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona. Účelom trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Na uvedenú všeobecnú formuláciu upravujúcu postup súdu pri ukladaní trestu nadväzuje ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Optimálna miera trestnej represie si vyžaduje, aby uložený trest nebol ani príliš mierny a ani nedôvodne prísny. Trest predstavuje ujmu na právach odsúdeného, a preto aby išlo skutočne o trest, musí odsúdený túto ujmu reálne i pociťovať. Na druhú stranu nedôvodne prísny trest bez zreteľa na zásadu individuálnej prevencie nepôsobí výchovne, ale demoralizujúco. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obžalovaný zaujal k spáchanej trestnej činnosti sebakritický a kajúci postoj. V prípade osoby obžalovaného A. B., vzhľadom na to, že zjavne ani predchádzajúce odsúdenia a uložené zákazy činnosti nepôsobili na neho dostatočne výchovne, je podľa prokurátora nevyhnutné pristúpiť k doživotnému zákazu činnosti. Je potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, že obžalovaný má 15 záznamov v odpise registra trestov, z toho minimálne 5 je spojených s podávaním, prechovávaním, zadovážaním, držbou, produkciou alebo užívaním návykových látok. Obžalovaného možno považovať za osobu s bohatou kriminálnou minulosťou a nepoučiteľného a nedisciplinovaného vodiča, ktorý okrem vyššie citovaných odsúdení a súčasne stíhaného skutku v doprave mal v evidenčnej karte vodiča v čase rozhodovania súdom 7 záznamov za priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Je podľa neho zrejmé, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 6 rokov nie je u obžalovaného A. B. v úmere k osobe páchatela, nezohľadňuje dostatočne individuálnu a generálnu prevenciu trestu, a teda takýto druh trestu nespĺní svoj účel v zmysle § 34 Trestného zákona. Tieto funkcie trestu by mohol splniť trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie. Z vyššie uvedeného podľa prokurátora vyplýva, že predošlé postihy, respektíve tresty sa celkom zjavne minuli účinku a nevedli k náprave obžalovaného a obžalovaný sa dopúšťal tejto trestnej činnosti napriek tomu, že už bol za spáchanie zhodného trestného činu v minulosti súdom dvakrát právoplatne odsúdený. Nespôsobilý vodič je už vo všeobecnosti výrazným nebezpečenstvom pre bezpečnosť cestnej premávky. Obžalovaný potvrdil, že užíva pervitín, aj keď s veľkými prestávkami. Zo strany obžalovaného, napriek „sypania si popolu na hlavu“ počas konania za účelom lepšieho obrazu a miernejšieho trestu, je podľa prokurátora zrejmé nepoučenie sa z prípadov predchádzajúcich odsúdení, i k možnému páchaniu inej trestnej činnosti. Má za to, že v prípade obžalovaného A. B. sú splnené všetky podmienky pre uloženie trestu doživotného zákazu vedenia všetkých druhov motorových vozidiel, preto vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/32/2025 zo dňa 26.11.2025 vo výroku o treste zákazu činnosti zrušil a aby obžalovanému uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Po takomto prieskume odvolací súd zistil, že podané odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že pred prvostupňovým súdom neboli vykonávané dôkazy súvisiace s výrokom o vine obžalovaného, pretože tento na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde po poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení

§ 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku, okresný súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste v konaní pred súdom prvého stupňa boli dôkazy vykonané zákonným spôsobom, a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Súd prvého stupňa prihliadol na vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchaného skutku a uložil mu primeraný trest. Pri ukladaní tohto trestu prvostupňový súd súčasne do úvahy vzal aj spôsob spáchania činu, jeho následky, úmyselné zavinenie obžalovaného, jeho pohnútku, prejavenie sebareflexie spočívajúce v uznaní viny zo spáchania skutku, na priznanie a oľutovanie spáchania činu, ale aj na skutočnosť, že obžalovaný už v minulosti bol odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Ďalej prihliadol aj na osobu obžalovaného, ktorý má 15 záznamov za spáchanie trestného činu (10x za krádež, 1x marenie výkonu úradného rozhodnutia, 1x nedovolené užívanie drog, 1x marenie spravodlivosti a krivá prisaha a 2x pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zákona) a 11 záznamov o priestupkoch (10 z nich na úseku cestnej premávky). Prvostupňový súd vzal do úvahy aj skutočnosť, že u obžalovaného badať snahu po náprave a pozitívnej zmene spôsobu života, keď posledné prečiny boli spáchané ešte v roku 2019 a v súčasnosti pracuje a stará sa o družku a o dve maloleté deti.

Uvedené úvahy prvostupňového súdu, ako aj na základe nich uložený trest, považuje odvolací súd za správny.

Ako už bolo uvedené, prokurátor svojim odvolaním napadol len výrok o treste v časti výroku o treste zákazu činnosti, pričom namieta skutočnosť, že prvostupňový súd neuložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie, aj keď taký trest podľa jeho názoru mal uložiť podľa § 61 ods. 5 písm. a) Tr. zákona. Prokurátor pritom vychádza z toho, že obžalovaný už v minulosti bol za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zákona dvakrát odsúdený a za nepodstatnú považuje skutočnosť, že išlo o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú bol uložený jeden súhrnný trest.

S uvedeným názorom prokurátora nie je možné súhlasiť.

Podľa § 61 ods. 5 písm. a) Tr. zákona súd uloží trest zákazu činnosti na doživotie, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, hoci už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený.

Podľa § 128 ods. 6 Tr. zákona odsúdeným sa na účely tohto zákona rozumie páchatel', ktorý bol právoplatným rozsudkom uznaný za vinného. To neplatí, ak je odsúdenie zahladené.

Podľa § 42 ods. 1, 2, 3 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7. Ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Obžalovaný sa prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 dopustil pred teraz stíhaným skutkom dvakrát, a to 18.6.2018 a 26.2.2019, pričom obe boli spáchané vo viacčinnom súbehu. Za 1.

skutok bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/6/2016 zo dňa 12.6.2019 a za 2. skutok trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/51/2019 zo dňa 10.7.2019 s tým, že vo vzťahu k rozsudku sp. zn. 5T/6/2016 bol uložený súhrnný trest a výrok o treste z rozsudku sp. zn. 5T/6/2016 bol zrušený.

Všeobecne platí, že trestné stíhanie sa končí pri odsúdení páchatel'a právoplatným výrokom o vine a treste, resp. upustením od potrestania. Zrušením odsudzujúceho právoplatného rozsudku, hoci len vo výroku o treste vzniká preto vo veci právny stav neskončeného trestného stíhania (primerane R 35/1992). V dôsledku zrušenia výroku o treste tak pre účely aplikácie § 61 ods. 5 písm. a) Tr. zákona nie je možné považovať uznanie viny takýmto rozsudkom za odsúdenie, ale takýto význam nadobudne až rozsudok, ktorým bol za všetky zbiehajúce sa trestné činy uložený súhrnný trest.

Zároveň si je potrebné uvedomiť, že súhrnný trest sa ukladá za zbiehajúce sa trestné činy, za ktoré pri spoločnom konaní by sa jedným rozsudkom rozhodlo nielen o vine, ale aj o úhrnnom treste za ne. Ak by sa pripustil výklad prokurátora, tak by pri rovnakých zbiehajúcich sa trestných činoch boli dve skupiny páchatel'ov, a to páchatelia, ktorí by boli odsúdení jedenkrát (pri uložení úhrnného trestu v spoločnom konaní) a páchatelia, ktorí by boli odsúdení dvakrát (pri uložení súhrnného trestu pri nevykonaní spoločného konania). Takýto stav by však bol v rozpore so zásadou rovnosti pred zákonom. To, či bol niekto odsúdený za tie isté zbiehajúce sa trestné činy jedenkrát alebo viackrát, by sa totiž ponechalo len na vôľu orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ktoré by v podstate za rovnakých podmienok mohli vykonať spoločné konanie, alebo niektorú vec zo spoločného konania vylúčiť či niektoré veci na spoločné konanie zámerne nespojiť.

Je zrejmé, že takýto výklad ust. § 61 ods. 5 písm. a) Tr. zákona nie je prípustný. Preto napadnutý rozsudok prvostupňového súdu krajský súd považuje v celom rozsahu za správny.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolanie prokurátora jednomyseľne podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.